

זמירה פורן

מתוך הפואמה "שירים לאהובי"

פְּנִיךָ שָׁנוּ אֶהוּבִי

רוּחַ עַל פְּנֵי, לְבִי אָחוּז בְּגוֹפְךָ הַמְתַקָּרֵב,
מִגַּע יָדְךָ עַל גְּבִי בְּהִיסָח הַלֵּב.
פְּנִיךָ שָׁנוּ אֶהוּבִי.

אֲנִי שֶׁנִּדְמִיתִי פַעַם לְצִפּוֹר שִׂיר כַּחֲלָה,
רְאִיתִיךָ אוֹבֵד, כְּאֶפֶר הַנוֹצֵה הַקָּטָן בְּמַרְחָק
פְּנִיךָ שָׁנוּ אֶהוּבִי.

פְּנֵי הָיוּ פְּנִיךָ
שְׁנַיִם אָנוּ דְבוּקִים אֲרִיּוֹת בְּסִבָּה, לְזִינוּק מְחַדָּשׁ.
נִדְמָה הָיָה לָנוּ, שְׁאֵפֶשֶׁר כָּךְ לְחַתּוֹר לְעוֹלָמִים
אֶתְּהָ, אֲנִי וְעִגְלַת הַכּוֹכָבִים.
פְּנִינוּ שָׁנוּ אֶהוּבִי.

מתוך הפואמה "שירים לאמי"

הר עמד בינג וביני אמי

הר עמד בינג וביני אמי
ואני ילדה באבוד, מחפשת אותך ברשת
את "דלילו אל ואלאד, דלילו" ואין ערש.
על קצות חיי עומדת, כדי לשמע את חם קולך ואין שקט.
מחבקת את עצמי ומתנועעת, כמו בסרט.
חולמת להיות אחרת.

את שומעת יה אמי, יה מאמא,
אל צ'ול יה-מאמא באעיד באעיד, יה מאמא.
הקות והישימון מאמא רחוק רחוק, יה מאמא.
את שומעת יה מאמא, שתינו הר של עליות ומורדות הרבה.

את רואה אותי מאמא, אני עפפון מסתובב מחפש קצה, מחפש כניסה.
ואמרת:

בלנהר בינו ג'תי, כאן הדא סבאח חלו על אל דני
יה בנתי, יה עיוני, יה קלבי, יה חיאתי.
ארגאדתו ורג'ולי חיוט, ארגאדתו ד'עיינגק יה בנתי.
ג'בתי ד'אווה אל חיאתי אל סודה.

ביום שבו באת, היה זה בקר יפה על העולם,
הוי בתי, הוי עיני, הוי אהובת לבי, הוי חיי.
רצתי ורגלי חוטים, רצתי כדי לראותך בתי.
הבאת אור לחיי השחרים.

ואמרת: הזמן שממנו באתי מאמא היה עפיון ללא חוט ללא חלון,
ריח אדמה חמה של נובמבר בתם,
ריח ברקנים של סתו מביש לאחר גשם ראשון,
בטן קבר האב, יתום.
אין מציל, שחר הדגל, יה מאמא.

זקנות אנו מרב מלים, הלכנו מרב געגוע, יה מאמא,
זקנות מרב יתמות.
בדיך נחו זרי מתיקות, ושירת נשים עתיקה משחרת לאור
הזמן בלע אותך והיה לזיתן,
אני עומדת על קצות אצבעותי
מעבר להר, כדי לראותך עוד פעם אחת מאמא, ודי.